

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2015. évi április hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lopás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. január hó 15. napján kelt 4.B.478/2011/58. számú **ítéletét megváltoztatja**, II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 /kettő/ év 4 /négy/ hónapra, a közügyektől eltiltást 3 /három/ évre enyhíti,

IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 /egy/ évre, a közügyektől eltiltást 1 /egy/ évre enyhíti,

VII.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtását 4 /négy/ évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltást mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét **I.r.**, II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2012.január 19., március 6., november 13., 2013. április 25., szeptember 5, 2014. január 7. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és 2014. január 15. napján kihirdetett 4.B.478/2011/58. számú ítéletével egyrészt az 1978. évi IV. törvényt (a továbbiakban: régi Btk.) alkalmazva,

I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, mint társtettest (Btk. 316.§ (1) (2) bekezdés c/ pont és (6) bekezdés b/ pont),

vesztegetés büntetében (Btk. 254.§ (1) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A pénzbüntetés napi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére napi tételenként 1-1 napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt **I.r. vádlott** által 2010. október 17. napjától 2011. április 14. napjáig, a házi őrizetben töltött időt 2011. április 15. napjától 2011. május 6. napjáig a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg, a fennmaradó házi őrizet tartama pedig egy napi szabadságvesztésnek.

Elrendelte vele szemben a Tatabányai Városi Bíróság 4.B.580/2008. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában háromévi próbaidőre felfüggesztett egy év börtönbüntetés utólagos végrehajtását.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetében, mint társtettest (Btk. 316.§ (1) és (5) bekezdés a/ pont),

ezért - mint többszörös visszaesőt - 2 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt III.r. vádlott által 2010. október 17. napjától 2011. április 14. napjáig, a házi őrizetben töltött időt 2011. április 15. napjától 2011. május 6. napjáig a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg, a fennmaradó házi őrizet tartama pedig egy napi szabadságvesztésnek.

A Tatabányai Városi Bíróság 5.Bk.217/2008/5. számú összbüntetési ítéletében kiszabott 2 év 10 hónap börtönbüntetéshez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette.

Megállapította, hogy III.r. vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra.

VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 316.§ (1) és (5) bekezdés a/ pont),

ezért - mint többszörös visszaesőt - 2 év 4 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra.

A 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) alapján állapította meg a bűnösségét:

-II.r. vádlottnak folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, mint társtettes (Btk. 370.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés b/ pont).

Ezért 3 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A pénzbüntetés napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 100.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére, napi tételenként 1-1 napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Rendelkezett arról, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A vádlott által 2010. október 17. napjától 2010. október 18 . napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

-IV.r. vádlottnak orgazdaság büntetének kísérletében (Btk. 379.§ (1) bekezdés c/ pont és (4) bekezdés a/ pont), ezért 1 év 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A pénzbüntetés napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 100.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére napi tételenként 1-1 napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A vádlott által előzetes fogvatartásban 2010. október 17. napjától 2011. április 14. napjáig, a házi őrizetben 2011. április 15. napjától 2011. május 6. napjáig töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg, a fennmaradó házi őrizet tartama pedig egy napi szabadságvesztésnek.

Rendelkezett arról, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontja esetében a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

-V.r. vádlottnak folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 370.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés b/ pont) és vesztegetés elfogadása büntetében (Btk. 291.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pont).

Ezért 3 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 4 év vagyonőri foglalkozástól eltiltásra, 100 napi tétel pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A pénzbüntetés napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 100.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére napi tételenként 1-1 napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A vádlott által 2010. október 20. napjától 2010. október 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Rendelkezett arról, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap esedékes.

V.r. vádlott terhére 80.000 Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el, amelynek és a pénzbüntetés biztosítására a törvényszék gazdasági hivatalánál BI.50/2010. letéti számon kezelt, lefoglalt 135.000.-forintot visszatartani rendelte.

VII.r. vádlottnak lopás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 370.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont) és ezért - enyhítő szakasz alkalmazásával - 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett arról, hogy a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható.

A bűnjelek lefoglalását megszüntette, egy részük megsemmisítését elrendelte (3, 4, 5. szám alattiak), a továbbiakat kiadni rendelte a vádlottak, T. Kft. és R. Kft. részére. A törvényszék gazdasági hivatalánál Bj. 229/2012-VI. számú bűnjeljegyzék 29. tételszáma alatt bevételezett ...frsz-ú Peugeot J5 gépkocsi elkobzását elrendelte. A nyomozati iratok 359-373. oldalán az iratokhoz csatolt és a rendőrhatalóság által lefoglalt nyolc szállítólevél tekintetében megállapította, hogy azok az iratok részei.

Kötelezte vádlottakat felmerülés szerint külön-külön és egyetemlegesen a bűnügyi költség megfizetésére, a fennmaradó 19.114.-forint bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy az állam viseli.

Az ítélet ellen kihirdetésekor I.r., II.r., V.r. vádlottak és védőik, VI.r. vádlott védője enyhítésért, IV.r. vádlott és védője részben téves minősítés miatt, enyhítés érdekében, VII.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A nyitva álló nyolc napban fellebbezést jelentettek be III.r. és VI.r. vádlottak felmentésért, illetve enyhítésért, amelyet azzal indokoltak, hogy a terükre rótt bűncselekmény elkövetésében nem vettek részt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.77/2014/1-I. számú átiratában a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta és indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, ennek keretében VI.r. vádlott vonatkozásában a cselekményének átminősítését az 1978. évi IV. törvény 326.§ (4) bekezdés a/ pontjába ütköző orgazdaság büntettére. VII.r. vádlott tekintetében az iratok alapján a tényállás kiegészítését és a bűnsegédi magatartása körének bővítését. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az átiratban kifejtésre került, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást szabályosan folytatta le, az ügyet teljes körűen felderítette, indokolási kötelezettségét teljesítette. A bűnösségi körülményeket feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, a megállapított joghátrány igazodik az elkövetett bűncselekmények és a vádlottak társadalomra veszélyességéhez.

A megállapított tényállást összességében megalapozottnak, VII.r. vádlott tekintetében kis részben hiányosnak tartotta és a telefonlehallgatások adatai alapján azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott 2010. október 16-án a raktárban segített **I.r. vádlottnak** összekészíteni a másnap elvitt árút, ezzel is fizikai bűnsegélyt is nyújtott társainak.

A vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapításával egyetértett, a bűncselekmények minősítését VI.r. vádlott vonatkozásában vitatva a vádhatóság kifejtette, hogy a magatartása valójában támogatólag hatott társai lopási cselekményére, azonban bűnössége nem az adott bűncselekményhez kapcsolódik, mert a lopott árú elidegenítésében való közreműködése orgazdaságként értékelendő.

I.r. vádlott védője a fellebbezést a másodfokú eljárásban 4. sorszámú, V.r. vádlott védője 5. sorszámú, VII.r. vádlott védője 6. sorszámú beadványában indokolta.

Az ítéletábra nyilvános ülésén **I.r. vádlott** védője az írásban módosított bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányuló fellebbezést a perbeszédében is tartotta. Hivatkozott az első fokon elhangzott védőbeszédére, kiemelte, hogy a tulajdonos lemondott a raktárban tárolt termékekről, amelyek lejárt szavatosságúak voltak, értéket nem képviseltek.

Védence személyi körülményeiről elmondta, hogy négy gyermeke eltartásáról gondoskodik, saját háztartásában három gyermeket nevel, dolgozik, erről igazolást csatolt.

II.r. vádlott védője a fellebbezést perbeszédében kiterjesztette elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan indítványozta a büntetés enyhítését és védencével szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

Kérte figyelembe venni, hogy az elvitt termékek selejtezésre vártak, majdhogynem uratlanok voltak, azok veszélyes hulladékok. A vádlottak tudták, hogy ezeket elajándékozzák, a cselekmény egy alkalom szülte elkövetés volt.

Védence javára szóló enyhítő tényezőként hivatkozott büntetlen előéletére, az időmúlásra, élettársa gyermekét közösen nevelik, az eljárás elgondolkodtatta arról, hogy ne keveredjen a jövőben hasonló helyzetbe. Személyének nincs társadalomra veszélyessége, vele szemben a letöltendő szabadságvesztés indokolatlanul súlyos joghátrány lenne.

III.r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta és kiterjesztette a bűnsegédi elkövetői alakzat megállapítása érdekében. Magatartása eltérő értékelésén kívül a négy gyermeke eltartásának kötelezettségét és az időmúlást indítványozta enyhítést megalapozó tényezőként figyelembe venni.

IV.r. vádlott védője fenntartotta a fellebbezést és kiterjesztette a minősítés tényállási alapjának megváltoztatására.

A tényállás megalapozottságát vitatva azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság téves ténybeli következtetéssel állapította meg, hogy védence a teljes árukészletet akarta megvásárolni, holott erre nincs bizonyíték, a vádlottak előzetesen nem állapodtak meg. Az autóra felpakolt árú értéke nem éri el az ötmillió forintot, így cselekménye - vallomásának elfogadásával - a megváltozott tényállás alapján enyhébben minősül. Erre figyelemmel vele szemben enyhébb büntetés kiszabását kérte.

Azonos tényállás és minősítés mellett másodlagosan, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását védencével szemben arra figyelemmel, hogy büntetlen, az időmúlás jelentős, fél évig volt előzetes fogvatartásban, a gyermeke tanuló. Erről iskolalátogatási igazolást csatolt, továbbá védencének magas vérnyomás betegségéről egy orvosi igazolást.

V.r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezéshez indokolásként írásban benyújtott beadványában a fellebbezés irányát módosítva elsődlegesen a terhére rótt bűncselekmények alól védence felmentését, másodlagosan szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén annak végrehajtásában való felfüggesztését kérte.

Perbeszédében az írásban kifejtett érveit fenntartotta. A vesztegetés vonatkozásában azt vitatta, hogy olyan bírói gyakorlat alakult volna ki, miszerint a biztonsági őrök tevékenységével összefüggésben a lopás mellett vesztegetés tényállása is megvalósulhat. A lopási cselekmény elkövetése vonatkozásában álláspontja szerint előzetes megállapodásra nem merült fel adat, védence tudata nem fogta át, hogy bárki bűncselekményt követne el. Amikor társai a portánál megálltak, a tulajdonos birtokából már kikerültek az elvitt tárgyak, így védence a lopás egyik tényállási elemét sem valósította meg. A bűncselekmény elkövetési értéke a selejtezésre váró, lejárt szavatosságú termékek tekintetében álláspontja szerint nulla forint, ezért eltérő,

a vádlottak számára kedvezőbb - nem a kiskereskedelmi forgalom szerinti - megállapítását indítványozta és ha ez az összes termék tekintetében nem is lenne megállapítható, cselekményének eggyel enyhébb minősítését.

Az enyhítés érdekében kérte figyelembe venni, hogy „effektív kár,” nem keletkezett a sértettnél, védence feltáró vallomást tett, törvénytisztelő életmódot folytat, az időmúlást.

VI.r. vádlott védője védence felmentéséért bűncselekmény hiányában tartotta a fellebbezést. Perbeszédében az elsőfokú eljárásban elhangzott érveit fenntartotta és kifejtette, hogy a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán a hulladékgazdálkodási törvényt kell alapul venni. Álláspontja szerint ezek a termékek értékkel nem bíró hulladékok voltak, amelyet a tulajdonos a szavatossági idő lejártát követően megsemmisítésre szánt. Hivatkozott arra is, hogy a hiányos nyomozati munka következményeként nem lehetett megállapítani, hogy a termékek mely hányada volt lejárt szavatosságú.

VII.r. vádlott védője a fellebbezést fenntartva, annak írásban előterjesztett indokolása szerint elsődlegesen védence felmentését, a kiterjesztett másodlagos kérelemnek megfelelően vele szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta. Álláspontja szerint védence tagadásával szemben bűnösségét alátámasztó bizonyíték az ügyben nem állnak rendelkezésre, a fellebbviteli főügyészség nem bizonyított elemeket hozott fel az indítványában.

Az enyhítés érdekében hivatkozott arra, hogy védence a mai napig dolgozik a T. Kft-nél, mint raktárvezető, hat telephely tartozik hozzá -erről és a keresetéről igazolást is csatolt -, a lefoglalt tárgyak nem képviselnek értéket, azokat a visszavitelük után megsemmisítették, védence büntetlen, az elkövetéstől hosszú idő telt el.

A fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében az átiratban írt indítványt azonos tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy az eltulajdonított termék értékkel bírt, fizetni kellett volna érte, forgalomba kerülhettek volna. Az elsőfokú ítéletet az indítványban írt kiegészítéssel megalapozottnak tartotta. Fenntartotta VI.r. vádlott minősítésének megváltoztatására irányuló indítványt is.

V.r. vádlott esetében elfogadta, hogy valódi alaki halmazatban álló két bűncselekményt, lopás büntettét, mint bűnsegéd és vesztegetés elfogadása büntettét valósította meg, kitérve arra, ha azért kapott pénzt, hogy a kötelességét megszegve hunyja be a szemét, ez a magatartása vesztegetés, míg ha azért kapott pénzt, hogy társait hozzásegítse az áru kihordásához, akkor a lopáshoz nyújtott segítséget.

VI.r. vádlott esetében álláspontja szerint a törvényszék a megyében kialakult joggyakorlat szerint, tévesen minősítette bűnsegédként elkövetett lopás büntettének a

cselekményét, holott önálló tettesként orgazdaság bűncselekményének kell értékelni az elkövető magatartását, ha a lopott árú értékesítésében közreműködik.

A vádlottak felszólalásaikban csatlakoztak védőikhez.

Az ítélőtábla a bejelentett védelmi fellebbezések alapján a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 362. §-án alapulóan nyilvános ülésen, a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint teljes körűen, a megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként II.r. és IV.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére és VII.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése vonatkozásában tartotta a fellebbezéseket alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa a minősítés változtatás vonatkozásában nem alapos.

Az eljárásjogi kérdéseket vizsgálva az ítélőtábla elsődlegesen megállapította, hogy a törvényszék érdemi felülvizsgálatot akadályozó eljárási hibát nem vétett. A bizonyítási eljárás lefolytatása teljes körű és törvényes volt, az eljárási szabályok nem sérültek, törvénytelen beszerzése okán bizonyítékot az értékelésből nem kellett kirekeszteni.

Az ügyben kétségtelen, hogy - amint az védelmi oldalról elhangzott - elhúzódott az eljárás. Az időszerűség követelménye azért nem érvényesülhetett, mert az elsőfokú bíróságnak három alkalommal, 2012. április 26., 2012. október 13. és 2013. február 7. napján a tárgyalásokat el kellett halasztania, mivel a kitűzött tárgyaláson VI.r. vádlott védőjétől a meghatalmazást megvonta, a következő tárgyaláson pedig új védője bejelentette, aznap kapott megbízást, így nem készült fel a védelem ellátására. **I.r. vádlott** pedig egy tárgyaláson nem jelent meg a lábsérülése miatt. A perbeszédék előterjesztése két tárgyalási napot vett igénybe, négy hónap telt el a tárgyalások között, majd a törvényszék 2014. január 7. napján a 45 percig tartó tárgyalást ítélethirdetésre is elnapolta.

Mindezekon kívül az egyébként meglehetősen könnyen tisztázható bűncselekmény ellenére, az ügyben a nyomozás egy évig tartott, a törvényszéken 2011. november 24. napján indult a büntetőeljárás, amit ha a két vádlott érdekkörében nem merült volna fel elnapolási ok és a tárgyalási időközök rövidebbek, valóban hamarabb be lehetett volna fejezni az ügyfelderítést szolgáló széles körben lefolytatott bizonyítás mellett is.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság eljárásával együtt a megelőző nyomozati, felderítő

munkát abból a szempontból vizsgálta, hogy felmerült-e a bizonyítás tisztaságával, megbízhatóságával összefüggő hiba, hiányosság, illetve az eljárási cselekmények fogantatása mennyiben felelt meg a törvényességi követelményeknek. Komoly problémája volt ugyanis a nyomozati eljárásnak, hogy az eltulajdonított tárgyak lefoglalását - a visszatartott áruminták kivételével - megszüntették és később megsemmisítésre kerültek, így megnehezítette az elsőfokú bíróság számára a bizonyítást a védelem által felvetett, az eltulajdonított termékek gyártási évének, illetve a lejárt szavatosságának, mennyiségének kérdésében. A feladat megosztás folytán azonban a bíróságnak nincs ráhatása a nyomozati munkára, törvényességi felügyeletet nem gyakorolhat, de az ítélet indokolásában szükségesnek tartotta jelezni, hogy a jövőben körültekintőbben kell kezelni a lefoglalást. Az elsőfokú bíróságnak emiatt kellett olyan körülményekre is bizonyítást lefolytatni, ami a lefoglalt termékek megtekintésével könnyen tisztázható lett volna, de mert erre nem volt lehetőség, az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési kötelezettségét teljesítve - de a vádlói szerepet nem átvéve - bizonyítást folytatott le arra nézve is, hogy a helyszíni szemle során milyen mennyiségben és gyártási évre vonatkozóan foglalták le az eltulajdonított termékeket, a rendőrhatalóságtól történt átvétel után a sértettnél mi lett a sorsuk. Ennek érdekében megkereséseket intézett a **R. Kft.**-hez, hogy miként és meddig őrizték minőségbiztosítási okból a gyártmánymintákat, a lefoglalás megszüntetésével visszaadott termékek hová kerültek. A helyszíni szemlén részt vett **1. tanú** szemlebizottsági vezető, **2. tanú**, **3. tanú** rendőr tanúkat, az ügy előadóját, **4. tanút** tanúként kihallgatta a lefoglalás körülményeire és **5. tanú** rendőr tanú - engedéllyel - írásban tett vallomását felolvasta. Számtalan tanút hallgatott meg a sértett munkatársai közül és **6. tanú** írásban tett tanúvallomását felolvasta. Igazságügyi tárgyszakértő bevonásával vizsgálta az eltulajdonított termékek elkövetéskori értékét.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként a vádlottak vallomását és a tanúvallomásokat egymással, valamint a helyszíni szemle jegyzőkönyv, fényképmelléklete, a sértett által megküldött selejtezési jegyzőkönyvek, a vonatkozó számlák adataival, a lehallgatási anyaggal, a visszatartott termékminták adataival összevetette és mérlegeléssel állapította meg, hogy az eltulajdonított termékminták nem voltak lejárt szavatosságú termékek, 2008., 2009. és 2010. években gyártottak, azonos tulajdonságúak a kereskedelmi forgalomba kerülő termékekkel és értéket képviselnek. Azok a termékek, amit **I.r. vádlott** v.-i telkén lévő fészerben foglalt le a nyomozó hatóság, **I.r.** és **II.r. vádlottak** V.r. vádlott közreműködésével 2010. szeptember 14-én és 17-én tulajdonították el, az összesen 334 db és még 46 db légfrissítő készülék utántöltő palackkal, az utolsó szállítmány pedig az a mennyiség, amit a tettenéréskor még pakoltak **I.r. vádlott** autójából.

Az elsőfokú bíróság a tettenéréskor lefoglalt, az eltulajdonított termékekre vonatkozóan hiányosan felvett adatokat - milyen mennyiségben, honnét történt a

biztosításuk, milyen állapotban voltak -, továbbá a foglalt tárgyak értékét a felvett bizonyítással pótolni tudta, mindez okszerűen elvégzett bizonyítás volt.

A bizonyítékértékelés eredményét vizsgálva, az ítélet tábla nem adott helyt a megalapozatlanságot érintő kifogásoknak, mert az eltulajdonított illatosító termékek mennyiségének, értéktelenségének megállapítására, utóbbiból következően a vádlottak felmentésére csak akkor kerülhetne sor, ha a bizonyítás során feltárt terhelő adatok nem lennének figyelembe vehetők, aminek viszont nincs eljárásjogi indoka.

Az elsőfokú bíróság hiánytalanul a tárgyalás részévé tette a nyomozás során feltárt, valamint a még hiányzó, általa beszerezett bizonyítási eszközöket, az ezekből származó bizonyítékokat értékelte, a ténymegállapításait azok minden elemében alátámasztják. Így a titkos információgyűjtés anyaga, a személyi bizonyítékok, szakértői vélemény, tárgyi bizonyítékok, okirati bizonyítékok - T. Kft. gépkocsi, munkabeosztási, jelenléti nyilvántartásaiból, munkaköri leírások - anyagából származó adatok, továbbá a cellainformációk, rendőri jelentések a biztonsági kamerák felvételeiről, elfogásról, helyszíni szemle jegyzőkönyve, lefoglalás és a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó határozatok, amelyekhez kapcsolódó következtetései megalapozottak.

E bizonyítékok közti logikai összefüggést az elsőfokú bíróság ítéletében bemutatta, azok értékelése nem tartalmaz téves, iratellenes vagy egyoldalú következtetéseket.

A vádlottak közül többen tettek ténybeli beismerő vallomást, amelynek egyes részeire - mivel más bizonyítékok nem cáfolták - a tényállás megállapításánál el lehetett fogadni. V.r. vádlott nyilatkozatát, I.r., II.r. és III.r. vádlottak által saját magukra a 2010. október 17-i lopás vonatkozásában tett ténybeli beismerő vallomását, VII.r. vádlott tanúként tett vallomását, ez utóbbi valójában megcáfolja a társai védekezését.

A lehallgatási anyag már önmagában is kétséget kizáróan alátámasztja, hogy I.r. és II.r. vádlottak három alkalommal tulajdonítottak el a T. Kft. telephelyéről illatosító termékeket, III.r. vádlott velük együtt az utolsó az elvitelben és a telken való átpakolásban vett részt. A lehallgatási anyag megcáfolja III.r. vádlott védekezését és I.r. vádlottnak ezt alátámasztani igyekvő nyilatkozatát is.

Egyértelmű terhelő bizonyítékot szolgáltat arra nézve, hogy IV.r. vádlott az eltulajdonított összes termék megvásárlásáról, átvételének helyéről és idejéről VI.r. vádlottal miként, miben állapodott meg.

A lehallgatási anyag döntően bizonyítja, miként kapcsolódtak a lopáshoz III.r. és VI.r. vádlottak, a szöveggörnyezetből kitűnik, miben állapodtak meg, I.r. és VI.r. vádlottak milyen haszonra számítottak. Továbbá V.r. vádlott korrupciós cselekményét, valamint VII.r. vádlottal együtt a lopásban való érintettségüket is alátámasztja.

Védelemi oldalról a rögzített beszélgetések tényét és tartalmát nem vitatták, hanem az elhangzottakhoz fűztek más jelentést annál, mint amit az elsőfokú bíróság más bizonyítékokkal történt összevetéssel helytállóan megállapított.

Az eltulajdonítás módját **I.r.** és **II.r.** vádlottak mozgásáról a T. telephelyén készült kamerafelvételek rögzítik, valamint azt is, hogy első két alkalommal ellenőrzés nélkül, utolsó alkalommal a raktér biztonsági ellenőrzése után hajtott ki a mikrobusszal **I.r. vádlott** **III.r.** vádlottal a porta elől, a gépkocsiról bebizonyosodott, hogy az **I.r.** vádlotté.

Helytállóan nem fogadta el az elsőfokú bíróság **II.r.** vádlott védekezését és **I.r. vádlott** nyilatkozatát, miszerint az első két alkalommal csak rakodni segített **II.r.** vádlott azokon a felvételeken, ahol látszik, mert az erre vonatkozó állításait az egyéb bizonyítékok - tanúvallomások, **VII.r.** vádlott tanúvallomása, lehallgatott telefonbeszélgetés - megcáfolják.

III.r. vádlott ténybelileg beismerte, hogy 2010. október 17-én **I.r.** vádlottól kapott munkaruhában, vele együtt bement a telephelyre és szemet rakodott, látta amikor a lopott árut a gépkocsiba társai berakodták, **I.r.** vádlottal együtt vitték ki az illatosító termékeket a telephelyről a telkére, ott segített a pakolásában és átszámolásban. Mindezeket a részleteket a vallomásán kívül a lehallgatási anyag, részben **I.r. vádlott**, **II.r.**, **V.r.** vádlottak vallomása, a tettenérésről készült rendőri jelentés is alátámasztják. E bizonyítékok és a lehallgatási anyag figyelembe vételével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott az előzetes megállapodás alapján miként vett részt a lopásban.

IV.r. vádlott védőjének a tényállás megalapozottságát vitató érvelésének, ami valójában a bizonyítékok mikénti értékelésére vonatkozik és ezen keresztül a minősítés ténybeli alapjának megváltoztatását célozza, az ítéletábra nem adott helyt. Az összes, helyszínen lefoglalt eltulajdonított termék megvásárlásának szándékát vitató védekezést, hogy nem volt előzetes egyeztetés, az elsőfokú bíróság helytálló ténybeli következtetéssel nem fogadta el. A vádlott részbeni beismerő vallomását, a lehallgatási anyagot, a vádlott által bérelt gépkocsi méreteit alapul véve, az elsőfokú bíróság e kérdéskörben is megalapozott tényeket rögzített, ettől eltérő tényállást csak a bizonyítékok tilalmazott felülértékelésével lehetne megállapítani, ezért a fellebbezés nem vezetett eredményre.

V.r. vádlott vallomásának azt a részét, amely annak elfogadtatására irányult, hogy csak azért kapott négy alkalommal pénzt **I.r.** vádlottól, hogy a beengedéséről hallgasson, a lopásról nem tudott, megcáfolják az okirati bizonyítékok, a biztonsági kamera felvétele, a lehallgatási anyag, amelyek mérlegeléséről az elsőfokú bíróság részletesen számot adott és a védekezését okszerűen nem fogadta el.

VI.r. és VII.r. vádlottak cselekvőségét a lehallgatási anyagnak az elsőfokú bíróság által felhívott részletei támasztják alá.

A lopás elkövetési értékének tényállásban történt megállapítását tény és jogkérdésekkel érvelve támadták a védők.

Az első fokon a felvetett védelmi aggályokat a törvényszék figyelembe vette, okirati bizonyítékok beszerzésével, tanúk meghallgatásával, szakértő bevonásával tisztázta a mennyiségi és gyártási évre vonatkozó adatokat, következtetését a tényállásban rögzítette. Indokát adta, hogy az eljárási hiányosságok pótlásával, milyen adatokat fogadott el.

Az ítéletábra nem fogadta el VI.r. vádlott védőjének érvelését, miszerint az elkövetés tárgya hulladék, ezért a hulladékgazdálkodásra vonatkozó szabályok szerint lehet a védenccé cselekményét megítélni, illetve a védőknek azt az érvelését, hogy az eltulajdonított illatosító termékek nem, illetve a megállapítottnál kevesebb értéket képviselnek, így a vádlottak uratlan vagy értéktelen dologra elkövetett cselekménye nem valósít meg lopást, illetve enyhébben minősül a cselekményük.

A jogi következtetések helytállóságát az irányadó tényállás alapján kell a másodfokú bíróságnak felülvizsgálni, a ténykérdés megelőzi az anyagi jogi következtetést, így ha a forgalmi értékhez igazodó elkövetési érték kapcsán tett ténymegállapítás megalapozott, vagyis a bizonyítékok mérlegelésében hibát nem lehet feltárni, az elkövetési érték megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége az elsőfokú bíróságnak alappal nem értékelhető felül.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként részletesen megindokolva az erre vonatkozó bizonyíték értékelését, az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a vádlottak által jogtalanul elvitt illatosítók nem voltak lejárt szavatosságúak, a T. Kft. telephelyén minőségbiztosítási célból tárolták a gyártásból félretett illatosítókat, a tulajdonságaik azonosak a forgalomba kerülő termékekkel, értéket képviselnek. Mivel ugyanilyen illatosító termékeket, mint a váddal érintettek, a kereskedelemi hálózatban forgalmazzák, az elsőfokú bíróság által bevont szakértő az üzletektől szerzett információk birtokában és a legalacsonyabb árakat alapul véve, a lefoglalt mennyiségre vetítve határozta meg az értéküket, a szakvélemény ezért aggálytalan.

A lopási cselekmény minősítésének alapja az elkövetéskori forgalmi érték, vagyis amennyiért a kiskereskedelemben megvásárolható lenne az eltulajdonítottal azonos célra felhasználható, hasonló tulajdonságú termék. A sértettnél ténylegesen bekövetkezett kár a vád tárgyává tett lopás bűncselekményének nem tényállási eleme, nem azonos az elkövetési értékkel. Tehát az a körülmény, hogy az eltulajdonított termékminták végső sorsa a megsemmisítés volt és a tulajdonosa nem hozta

forgalomba, a vagyon elleni bűncselekmény elkövetési értéke megállapítására nincs kihatással.

A feltárt bizonyítékok figyelembe vételével az elsőfokú bíróság nemcsak a vádlottak cselekvősége, hanem az elkövetési érték tekintetben is megalapozott tényállást állapított meg.

A tényállás a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az elfogadott bizonyítékokból csupán annyiban szorul kiegészítésre VII.r. vádlott tekintetében a lehallgatási anyag alapján, illetve magából az elsőfokú ítélet 26. oldal hetedik bekezdésében és 35. oldal utolsó bekezdésében rögzítettekből, hogy a „, vádlott is jelen volt, amikor **I.r. vádlott** a raktárban 2010. október 16-án összekészítette a másnap elvitt árut."

Az ítélet személyi részét pedig az elsőfokú ítélet meghozatalát követő változásokkal pontosítja az ítélet tábla annyiban, hogy **I.r. vádlott** három gyermeke eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, jelenleg targonca vezetőként az ...Kft-nél dolgozik, nettó jövedelme 170.701.-forint.

IV.r. vádlott 1997-ben született gyermeke tanuló, akit egyedül nevel, magas vérnyomás megbetegedésben szenved.

VII.r. vádlott jelenleg is a T. kft-nél dolgozik raktárvezetőként, havi keresete 266.500.-forint.

V.r. vádlott pontos lakcíme: ...

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes, nem tartalmaz iratellenes megállapítást, vagy tényről, tényre hibás következtetést. Az ítélet tábla nem tárt fel olyan mulasztást sem, hogy az elsőfokú bíróság értékelésébe törvénysértően vont be bizonyítékot, vagy nem értékelt valamely bizonyítékot,

A Be. 352. § (2) bekezdésben írtaknak megfelelően a tényállás a felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítélet tábla erre alapította.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

Osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, hogy **I.r.**, III.r. és VI.r. vádlottak esetében az időbeli hatály kérdésében a főszabály érvényesül és a cselekményeik elbírálására az elkövetéskor hatályos büntető jogszabályt kell

alkalmazni. Helytálló az elemzése, hogy a többi vádlottra nézve pedig a 2013. július 1. napján hatályban lépett, 2012. évi C. törvény biztosít az ügyekben kedvezőbb elbírálást. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozó indokai mindenben helytállóak.

A cselekmények minősítését illetően az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi indokolással és a minősítés változtatásra irányuló védelmi fellebbezéseknek, illetve a fellebbviteli főügyészség indítványának nem adott helyt.

IV.r. vádlott esetében a minősítés megváltoztatása csak eltérő tényálláshoz kapcsolódhatna, ilyet azonban az ítélet tábla a fentiekből következően nem állapított meg. A terhére megállapított gazdaságban a jogkövetkeztetés ténybeli alapját elemezte az elsőfokú bíróság és megindokolta, hogy a büntetőjogi felelősségét miért állapította meg az átrakodás helyszínén lefoglalt összes termékre. A tényállásból következően IV.r. vádlott VI.r. vádlott közvetítésével **I.r.** vádlottal előre megegyezett a vásárolni kívánt termékmennyiségben, rá is kérdezett, hogy milyen mennyiség várható - ez vonatkozott a fészerben tárolt, korábbiakban már eltulajdonított és a még hátralévő utolsó szállítmányra is - megállapodott az árban, az átvétel helyében és tudott arról, hogy azok vagyon elleni bűncselekményből származnak.

VI.r. vádlott tekintetében az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség jogi álláspontját, hogy magatartása az gazdaság törvényi tényállását meríti ki, mivel abban a levezetésben, amit az elsőfokú bíróság az indokolásban rögzített, a döntése helytálló. VI.r. vádlott nemcsak becsatlakozott a már eltulajdonított termékek értékesítésébe közvetítőként, hanem **I.r. vádlott** és társai pontosan ismert tettesi cselekményének véghezviteléhez előzetes megállapodás alapján nyújtott szándékosan segítséget. A telefonlehallgatás anyaga igazolja, hogy 2010. októberében beszélték meg az újabb lopást, a szerepeket leosztották. **I.r.** vádlottat és a vele kapcsolatban álló tetteseket a vagyon elleni bűncselekményből származó haszon közvetlen realizálása indította az újabb elkövetésre, VI.r. vádlott is részesedett volna az eladási árból. A vádlott azért a többletért felel a lopás elkövetéséhez kapcsolódóan pszichikai bűnsegédként, hogy a harmadik lopás elkövetése előtt a leosztott szerepe szerinti tárgyalásokat folytatott a vevővel, a szándéka nemcsak arra irányult, hogy a már eltulajdonított illatosító termékeket másnak megszerezze, hanem társait az újabb elkövetésben szándékerősítően segítse.

V.r. vádlott vonatkozásában is helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott két bűncselekményt valósított meg, egymással anyagi halmazatban, a terhére rótt vesztegetés elkülönül a vagyon elleni cselekménytől, más jogtárgyat sértett. A vádlott az irányadó tényállásból következően, három alkalommal, összesen 6.276.948.- forint értékű illatosító termék elvételét tette lehetővé. A gazdálkodó

szervezet dolgozójaként vagyoni tevékenységével összefüggésben ellenőrzési kötelességét négy alkalommal 80.000.- forint előnyt elfogadva szegte meg. A két cselekménye tehát nem fedi egymást, a sértett vagyoni jogait és a közélet tisztaságát is sértette. A halmazat tehát valóságos, két eltérő jogi tárgyról van szó, és e téren az ítélkezési gyakorlat semminemű törést nem mutat. Az V.r. vádlott védője által hivatkozott korábbi ügyben szereplő tényállás teljesen más alapról indul, nincs átfedés a két történeti tényállás között. A felhívott esetben jogtalan előny fel sem merült, enélkül vesztegetésről sem passzív, sem aktív oldalról nem beszélhetünk. Cselekményének a minősítése ezért megfelel büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetőjogi felelősségre vonása kapcsán a védő által kifejtetteknek az ítélőtábla nem adott helyt, mivel a korrupciós bűncselekményt a gazdálkodó szervezet érdekében tevékenykedő személy is elkövetheti. Az elkövetéskor hatályos szabályozásban sem volt elfogadott a vesztegetés alapjának ilyen szűk körű értelmezése. A gazdálkodó szervezet illetve a gazdasági társaság nem azonos fogalmak. A lopás bűncselekményét illetően pedig a magatartása valóban nem tényállásszerű - a bűnsegédnek mindig tényálláson kívüli a magatartása -, de cselekménye a tettesi elkövetéshez nyújtott segítség adás.

A vádlottnak a körülményekből ugyanis fel kellett ismernie, hogy **I.r. vádlott** a telephelyre lopási szándékkal ment be és jött ki a saját autójával, ami visszafelé meg volt rakodva. A tényadatok elégséges alapot szolgáltatnak a lopásban való bűnsegédi magatartásának megállapításához.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket feltárta és a súlyuk szerint értékelte. Az csupán annyiban szorul korrekcióra, hogy a kár megtérülése a tettenérés folytán kisebb súlyú enyhítő tényező, IV.r. vádlott az gazdaság büntettét önálló tettesként követte el, ezért a terhére értékelt társas elkövetést mellőzte az ítélőtábla a súlyosító körülmények köréből.

A törvényszék a joghátrány alkalmazásakor figyelembe vette a vádlottak cselekményének tárgyi súlyát, a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség fokát, a bűnösségi körülmények nyomatakát és a büntetés célját, hogy az alkalmas legyen a vádlottak és mások visszatartására hasonló cselekmények elkövetésétől. Mindezeket a szempontokat mérlegelve, vádlottanként differenciált joghátrányt alkalmazott.

A felülbírálati szabályokra figyelemmel, az ítélőtábla ehhez képest vizsgálta, hogy a vádlottakra kiszabott büntetés - a büntetési tételkeret középértékéből kiindulva - törvényes-e, ugyanis másodfokon csak a törvénysértően enyhe vagy súlyos büntetés korrigálható, kismértékű megváltoztatására Be. 371. § (2) bekezdése értelmében nincs lehetőség.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapítotthoz képest olyan új büntetékiszabásra kiható tényezőt, ami az első fokon kiszabott büntetés megváltoztatását indokolja, I.r., III.r., V.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában nem tárt fel.

I.r., III.r. és VI.r. vádlottak büntetett előélete személyükben rejlő nagyobb fokú társadalomra veszélyességre utal.

I.r. vádlott lopás büntette miatt kiszabott, felfüggesztett börtönbüntetés hatálya alatt követte el a terhére rótt bűncselekményeket, ezen kívül figyelembe kellett venni a bűncselekmény elkövetésében játszott, társait bűnelkövetésbe sodró, kezdeményező szerepét. A két büntett miatt vele szemben a törvényi középérték alatt szabott ki halmazati büntetést és a pénzbüntetés, valamint a mellékbüntetés együttesen szükséges joghátrány, enyhítése a büntetést súlytalanná és a büntetési célok érvényesítésére alkalmatlanná tenné.

III.r. vádlott bár egy lopási cselekmény elkövetésében vett részt, ami eggyel enyhébben is minősül mint a társáé, azonban többszörös és egyben különös visszaeső, a terhére rótt bűncselekményt feltételes szabadság hatálya alatt követte el, a vele szemben kiszabott - középértéket el nem érő - fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés és mellékbüntetés enyhítésének nincs törvényes indoka.

VI.r. vádlott többszörös és egyben különös visszaeső is. Vele szemben a büntetési tételkeret alsó határa közelében került a fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásra, így annak mértékében értékelést nyertek a javára figyelembe vehető enyhítő körülmények, így az, hogy az enyhébben minősülő lopás büntettének elkövetésében bűnsegédként vett részt, egy gyermek eltartásáról gondoskodik, az időmúlás, a kár megtérülése. A büntetésének enyhítését megalapozó újabb indok hiányában a törvényesen kiszabott szabadságvesztés és mellékbüntetés enyhítésére nincs lehetőség.

V.r. vádlott büntetlen előéletű, a vagyon elleni bűncselekményhez kapcsolódóan bűnsegéd, de nem mellőzhető az ő tekintetében annak figyelembe vétele, hogy ő volt abban a helyzetben, miszerint a bűncselekmény elkövetését megakadályozhatta volna. A vele szemben kiszabott halmazati büntetés a 7 év középértéket tekintve inkább méltányos, mint eltúlzott, következésképpen az enyhítésére irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre. A vele szemben alkalmazott pénzbüntetés, vagyonőri foglalkozástól eltiltás és elkobzás is törvényes joghátrány.

II.r., IV.r. és VII.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére az ítéletábra arra figyelemmel látott lehetőséget, hogy a rájuk vonatkozó irányadó büntetési középértékek enyhébbek, szerepvállalásuk a bűncselekmény

elkövetésében kisebb volt, büntetlenek, a személyi körülményeik kedvezőek, esetükben az enyhébb büntetés - figyelemmel a fokozatosság elvére is - alkalmas arra, hogy elérje a célját, és a jövőben vissza tartsa őket bűncselekmények elkövetésétől. Viszont az enyhítés nem juthat el odáig, hogy törvénysértően enyhe vagy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése folytán, súlytalanná váló joghátrány kerüljön kiszabásra. A végrehajtásában hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására ezért csak VII.r. vádlott esetében - figyelemmel a bűnsegédi elkövetésre - látott az ítélőtábla lehetőséget.

A járulékos kérdésekben hozott döntése az elsőfokú bíróságnak törvényes, az indokolása annyiban szorul kiegészítésre, hogy a bűnjeljegyzés 29. sorszáma alatt feltüntetett elkobozásra vonatkozó rendelkezés a tehergépkocsihoz tartozó forgalmi engedélyre és kulcsra is kiterjed.

Az ítélőtábla a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyéb rendelkezéseit, amelyek törvényesek a Be. 371.§ (1) bekezdés szerint helybenhagyta.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú ítélet 38. oldal ötödik bekezdésében nyilvánvaló elírás folytán II.r. vádlott házi őrizetének beszámítása került feltüntetésre, holott nem volt elrendelve, ezért az indokolásból mellőzte.

Győr, 2015. április hó 1. napján

Dr. Kovács Tamás sk.	Dr. Miklós Mária sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2014. január hó 15. napján kelt 4.B.478/2011/58. számú ítélete megváltoztatással nem érintett része 2015. április hó 1. napján I.r., II.r., III.r, IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

Győr, 2015. április hó 1. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül kiadó